REFERENCE
(Not for Issue)
Reading Only Inside Library

Assam Legislative Assembly Debates

ELEVENTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME I

NO. 20

The 7th April, 1971

सत्यमेव जयते

1988

PRINTED AT PURBANCHAL PRINTERS, AMBARI, GUWAHATI-781 001

REFERENCE
(Not for Issue)
Reading Only Inside Library

DEBATES OF THE

ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1971

(BUDGET SESSION)

VOLUME I

NO. 20

The 7th April, 1971

CONTENTS

		Pages
1.	Report of the Busire's Advisory Committee	1
2.	Calling A ter tion to a Matter of Urgent Public Importance—Look out in Ascon	2
3.	The Assam Purchase Tax (Amendment) Bill, 1970.	2
4.	Re : Foreign :tudents coming from East Pakistan.	3
5.	General Discussion of the Budget	7

Proceedings of the Eleventh Session of the Assam Legislative Assembly Assembled after the Fourth General Elections under the sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A M. on Wednesday, the 7th April 1971

PRESENT.

Shri Mohi Kanta Das, M.A.,B.L., Speaker, in the Chair, Thirteen Minister, Seven Ministers of State, Three Deputy Ministers and Sixtythree Members.

REPORT OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. Speaker :—Under Rule 230 of the Rules of Proceeding and Conduct of Business in Assam Lagislative Assembly, I called a meeting of the Business advisory Committee yesterday at 4.30 P.M. The following decisions were taken therein :

1. On 7th April, 1971 the House would meet at 2.30 P.M. till 5 P.M.

2. There would be no Question Hour on 7th April, 1971

3. On 8th April, 1971 the House would sit normally at 10 a.m. and would continue still 6 p.m.

I hope this has the approval of the House Calling attention to a matter of urgent Public Importance—Look out in ASCON.

Mr. Speaker :—Shri Bhadra Kanta Gogoi is absent, Next item.

THE ASSAM PURCHASE TAX (AMENDMENT) BILL 1970.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi, (Minister Finance): Sir I beg leave of the House to withdraw the Assam Purchase Tax (Amendment) Bill 1970 introduced in the last Budget Session of the Assembly under Rule 92 of the Rules of Procedure and Conduct of business in Assam Legislative Assembly.

Mr. Speaker :—Has the hon. Minister leave of the House to withdraw the Bill ?

(Voice-Yes)

Mr Speaker :—Leave is granted and the Bill is withdrawn.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, I withdraw the Bill.

FOREIGN STUDENTS COMING FROM EAST PAKISTAN.

Mr. Speaker :—Now, General Discussion on the Budget. Mr. Huda.

Mr. Shamsul Huda :—অধ্যক্ষ মহোদয়,

Shri Lakhyadhar Choudhury :— Sir what about discussion under Rule 301 ?

Mr. Speaker :—There is no Question Hour to-day.

Shri Lakhyadhar Choudhury :-Sir, discussion under Rule 301 is not related to the question Hour. It is to discuss the question of Pakistani refugees. Some of the Pakistani refugees are staying with us in the Pinewood Hotel. We came to know they are of different nationality ; therefore, we want to know from the Govt. what precautions and what arrangements Government are making.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) : Sir, a few students reading in Pakistan belonging to Indonesia, Burma and Ceylon have come to Assam via Rongpur. They are now being lodged in the Pinewood Hotel for the time being We are contacting the respective Governments for their instructions about what we should do in the matter. This is the present position.

Shri Dulal Chandra Barua :—Sir, this contacting is not our responsibility. It is the responsibility of the Govt. of India because they are foreign nationals.

Shri Mahendra Mohan Choudhury :- We are contacting the Government of India.

Shri Dulal Chandra Barua :—Whether the cost of their board and lodging will be borne by the Govt. of Assam or the Govt. of India ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—It will be borne by the Govt. of India. There are some instructions to us by the Govt. of India as to the treatment that should be mated out to them. I think, in the public interest, these things should not be disclosed here in the Assembly but there are some instructions as to how they should be treated when they come to our State.

Shri Kabir Chandra Ray Pradhani :- বাংলাদেশৰ পৰা যি বিলাক মানুহ আহিছে সেই বিলাকক পুলিচে 'পুচ বেক' কৰিছে নেকি ?

Shri Kamini Mohan Sarma :—অধ্যক্ষ মহোদয়, কিছুমান মানুহ বাংলাদেশৰ পৰা অৰ্থাৎ পূৱ পাকিস্থানৰ পৰা গোৱালপাৰা আদিৰে অসমত সোমাইছে, এই মানুহবোৰ ভাৰতৰ বাহিৰও ইন্দোনেচিয়া, ব্ৰহ্মদেশ আদিৰ পৰা অসমলৈ আহিছে। সিদিনা বাচত আহোতে লগ পাইছিলো তেওঁ লোকৰ বহুতেই গুৱাহাটীৈহ চিলঙলৈ আহিছে। বহু পৰিয়াল দাউকী আদিৰেও আমাৰ ইয়াত সোমাইছে। তেওঁলোকৰ কাৰণে চৰকাৰী ভাবে শিবিৰ আদি পাতি বা ৰাজহুৱাভাৱে কিবা কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে চিন্তা কৰিছেনে ? এই মানুহবিলাক যদি বিশৃঙ্খল ভাবে গাওঁ অঞ্চলত সোমাই যায় তেতিয়া হ'লে তাৰপৰা বেয়া প্ৰতিক্ৰিয়াও হব পাৰে। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে তেওঁলোকক আশ্ৰয় দিয়াৰ কিবা ব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰিব লাগে। যাতে প্ৰকৃত ব্যৱস্থাৰ জৰিয়তে মানুহবোৰে আশ্ৰয় পায়।

Shri Mahendra Mohan Choudhury :-কিছুমান মানুহ যে আহিছে এইটো কথা ঠিক। কিন্তু বেচি ভাগেই মানুহ ইয়াত বজাৰ কৰিবলৈ আহিছে। আমাৰ সীমান্তৰ সিপাৰে নিমখ আৰু কেৰাচিন তেলৰ ভীষণ অনাটন হৈছে। নিমখ আৰু কেৰাচিন তেল কিনিবৰ কাৰণেই কিছু মানুহ আহিছে। আমাৰ সীমান্তত যিবিলাক Restriction আছিল এতিয়া সেই বিলাক কিছু পৰিমাণে ঢিলাই দিয়া হৈছে। তদুপৰি বজাৰ কৰিবৰ কাৰণে যি বিলাক মানুহ আহিছে তেওঁলোকৰ কাৰণে Restriction তুলি দিয়া হৈছে। আৰু কেনোৱা আশ্ৰয়হীন মানুহ আহিলে তেওঁলোকক আশ্ৰয় দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আমি শুনিবলৈ পাইছো যে কিছুমান মানুহ ভোলাগঞ্জৰ ফালৰ পৰা আহি আমাৰ ইয়াত সোমাইছে। ইয়াৰে কিছুমান মানুহে অত্যাচাৰত অতিষ্ঠ হৈ ইয়াত আশ্ৰয় বিচাৰি আহিছে। যি বিলাক মানুহ আহিছে সেই বিলাকৰ ব্যৱস্থা এতিয়াও কৰা নাই, কিন্তু সকলো বিলাক কথা চাই চিন্তি লৈ এই সকলৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা কৰা হব।

Shri A.N. Akram Hussain :—অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ লগতেময়ো কেইটামান কথা কব খুজিছো।

পাকিস্তানৰ অত্যাচাৰৰ ফলত বাংলাদেশৰ পৰা বহুতো মানুহ আমাৰ ইয়ালৈ আহিছে। তাৰে কিছুমান মানুহ মানকাছাৰত গৃহহীন হৈ আহিছে। সেই মানুহ বিলাকে ঔষধ পাতি বা খাদ্য বস্তু একো পোৱা নাই। পাকিস্তান Radio ৰ পৰা জনা গৈছে যে সেই ঠাই বিলাকত কলেৰা, বসন্ত মহামাৰী আদিয়ে দেখা দিছে। কাৰণ দেশপ্ৰেমী সকলৰ মৰা শ পাকিস্তানী সেনাবাহিনীয়ে য'তে ত'তে পেলাই থোৱাৰ ফলত তাত মহামাৰী হৈছে। সেই কাৰণে সেই ফালৰ পৰা যি বিলাক মানুহ ইয়ালৈ আহিছে তেওঁলোকক সীমান্ততে ব্যাপক ভাৱে কলেৰা মহামাৰীৰ vaccination দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সীমান্ত জিলা বিলাকত ব্যাপক কলেৰা প্ৰতি-ষেধক বেজি দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব পাৰে। আৰু সীমান্তৰ পৰা যি সকল লোকে আমাৰ ফালে নিমখ বা কেৰাচিন আদি কিনিবলৈ আহিছে সেই বিলাকক সুবিধা দিয়াৰ কাৰণে মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক ধন্যবাদ দিছো।

Shri Atul Chandra Goswami :- দুৰ্গত লোক সকলৰ কাৰণে নিমখ আৰু কেৰাচিন তেল দিলে আমাৰ কোনো আপত্তি নাই আৰু সেইটো মানবীয় কাম হব। কিন্তু মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা আশ্বাস বিচাৰিছোঁ যে এই কেৰাচিন তেল আৰু নিমখৰ অজুহাত লৈ কিছুমান বেপাৰীয়ে যাতে আমাৰ দেশৰ লোক সকলক শোষণ কৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আমাক আশ্বাস দিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—সেইটো সচাঁ কথা যে তেনেকুৱা পৰিস্থিতি হোৱাৰ সম্ভাবনা আছে ; তাৰ বিৰুদ্ধে যথোচিত ব্যৱস্থা কৰা হ'ব।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani :—সিদিনা আমৰ বন্ধু শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰে Borderলৈ গৈছিল। তাত তেখেতে নিজে দেখি আহিছে যে নিমখ ১'০০ টকাকৈ আৰু কেৰাচিন ১'৫০ টকাত প্ৰতিকেজি বেচি আছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—আমাৰ Bordৰত যিটো কিনা-বেচা চলিছে সেইটো কম বেছি পৰিমানে হলে তেওঁলোকৰ যিটো currency সেইমতেই চলি আছে। মানকাছাৰ অঞ্চলত তেওঁলোকে আমাক মৰাপাট দিছে আৰু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে আমি তেওঁলোকক কেৰাচিন, নিমখ, জুইশলা আদি দিছোঁ। বেমাৰ-আজাৰৰ সম্পৰ্কে খবৰ পোৱা নাই আৰু মানকাছাৰৰ ফালৰ পৰা অহা লোকেও এই সম্পৰ্কে একো খবৰ দিয়া নাই। তেওঁলোকে ডাউকী বজাৰলৈ বেচা-কিনা কৰিবলৈ আহি আছে, বেচা-কিনা কৰাৰ পাছত আকৌ উভতি গৈছে। তাৰে প্ৰায় ৪০ জনক মেঘালয় চৰকাৰে থকা-মেলাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হৈছে বুলি মেঘালয়ৰ মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে অলপ আগতে মোক জনাইছে।

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET

Shri Samsul Huda :—অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি সিদিনা ৰাজ্যখনৰ বেকাৰ সমস্যা সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিছিলোঁ আৰু কৈছিলো যে এই সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বেকাৰ সমস্যা সমাধান কৰাত দেখা যায় যে চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। আমি এতিয়াও দেখিবলৈ পাইছোঁ যে এই সমস্যা কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা হব যদিহে আমাৰ ৰাজ্যখন ব্যাপক ভাবে শিল্প প্ৰতিষ্ঠা কৰি শিল্পায়ন কৰা হয়।

চাহ বাগানৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বাছ লাইন বিলাক যদি জাতীয়কৰণ কৰা হয় তেন্তে বেকাৰ সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা হব। ইয়াৰোপৰি ডাঙৰ কথা হ'ল যে আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰায় ২৫ হেজাৰ প্ৰাথমিক স্কুল আছে। এই প্ৰাথমিক স্কুল বিলাকত কমেও দুজনকৈ অতিৰিক্ত শিক্ষকৰ প্ৰয়োজন হৈছে। এতিয়া দেখা গৈছে ১৫০ জন ছাত্ৰৰ ভিতৰত মাত্ৰ এজন শিক্ষক আছে। সেই কাৰণে দুজনকৈ অতিৰিক্ত শিক্ষক নিয়োগ কৰিলেও ২৫ হেজাৰ স্কুলত ৫০ হেজাৰ নিবনুৱাক চাকৰি দিব পৰা যাব।

তাৰ পাছত আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰত্যেক বছৰে ৪ কোটি টকা খৰছ কৰি C.R.P. বাহিনীক পোহপাল দিছে। এই ৰাজ্যৰ আইন শৃঙ্খলা ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে বাহিৰৰ C.R.P. পুহিছে। গতিকে এই C.R.P. বিলাকক বিদায় দি আমাৰ কেইবাহাজাৰ বেকাৰ যুবকক আইন শৃঙ্খলা ৰক্ষাৰ কামত বেটেলিয়ন তৈয়াৰ কৰি চাকৰি দিব পাৰে।

ইয়াৰ বাহিৰেও কৃষিৰক্ষেত্ৰ যান্ত্ৰিক পদ্ধতিৰে ব্যৱহাৰ কৰি চৰকাৰী বে-চৰকাৰী ভাবে বহুত যুবকক চাকৰি দিব পাৰে। তদুপৰি চৰকাৰে আমাৰ যুবকক ব্যৱসায় বাণিজ্য কৰাৰ কাৰণে বেঙ্কৰ পৰা ঋণ দিয়াৰ কথা কৈছে। কিন্তু আমি দেখিছোঁ যেতিয়া বেঙ্কৰ ওচৰত Holler Mill বা অন্য ব্যৱসায়ৰ কাৰণে টকা বিচাৰি যায়, তেতিয়া তেওঁলোকে ঋণ নাপায়।

তাৰ পাছত আমাৰ দেশত বিভিন্ন বিষয়ত লাভজনক কিছুমান ব্যৱসায় আছে। এই বিলাকত যদি State tradir g কৰে তেন্তে বেকাৰ সমস্যা বহুতো সমাধান কৰিব পৰা যাব। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লোৱা আমি দেখা নাই।

দ্বিতীয়তে ভূমি সমস্যাৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিছোঁ যে গ্ৰাম্যাঞ্চলত ২৫ লাখ ভূমিহীন খেতিয়ক আছে। তেওঁবিলাকক পুনৰ সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা এতিয়ালৈকে চৰকাৰে কৰা নাই। চাহ বাগিচাৰ মাটি কাটি আনি, ফৰেষ্টৰ অনাৱশ্যকীয় মাটি কাটি আনি অদৰ্কাৰী V.G R. P.G.R. ৰ মাটি কাটি আনি গ্ৰাম্যাঞ্চলৰ ভূমিহীন সকলক সংস্থাপন কৰিব পাৰে। কিন্তু সেইটোও চৰকাৰে কৰা নাই। বৰঞ্চ গাওঁৰ নিৰীহ খেতিয়ক সকলে অদৰ্কাৰী মাটিত গৈ খেতিবাতি কৰিলে নিৰ্ম্মম ভাবে তেওঁলোকৰ ঘৰবাৰী জ্বলাই পুলিচ, মিলিটেৰী লগাই অত্যাচাৰ কৰি খেদিছে। গতিকে দেখা যায় ভূমি সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে।

তদুপৰি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰতো এই চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। একোখন কলেজক মাহে ১৫০০ টকা Achock Grant দিছে আৰু High School ৰ Dificit Grant বন্ধ কৰি দিছে। গতিকে চৰকাৰে Maintance grant ৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। Hindi grant ৰ ক্ষেত্ৰতো দেখিছোঁ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে Hindi প্ৰচাৰৰ কাৰণে টকা দিছে; কিন্তু এই বছৰৰ ৩১ মাৰ্চ্চৰ আগত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে সেই মঞ্জুৰী নিদি এই প্ৰস্তাবটো নাকচ কৰি Turn down কৰিছে। অসমৰ পৰ্বত আৰু ভৈয়ামৰ ক্ষেত্ৰতো দেখিছোঁ হাই-মাদ্ৰাছা বিলাকে টকা পোৱা নাই। কেৱল কাছাৰ জিলাতহে এই টকা বিতৰণ কৰিছে।

বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচন তৈয়াৰ কৰিছে। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কৰিব বুলি হাত সাৱটি বহি আছে। আমাৰ দেশৰ আভ্যন্তৰিণ অঞ্চলত যিবিলাক মথাউৰি বান্ধিবলগীয়া আছে সেই বিলাক মথাউৰি বন্ধা হোৱা নাই। মীন মহলৰ মন্ত্ৰীৰ সমষ্টিৰ ভোৰা গাঁৱৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গুৱাহাটীৰ পূব সীমালৈকে এটা বিৰাট অঞ্চলত মথাউৰি নথকাৰ কাৰণে প্ৰত্যেক বছৰে বানপানী আহি খেতি-বাতি নষ্ট কৰি দিয়ে আৰু সেই অঞ্চলটো মৰুভূমিত পৰিণত কৰি দিছে। কচুপাত এখিলাও পোৱা নাযায়। Plane আৰু Estimate ত Sluice gate ৰ ব্যৱস্থা থকা স্বত্বেও আজি ২৩ বছৰে মথাউৰি বিলাকত Sluice gate ৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। সময়মতে পানী নহাত খেতি কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে মৰুভূমিত পৰিণত হৈছে। আনহাতে বাৰিষা কালত পানী ওলাই যাব

নোৱাৰি মথাউৰি ভাঙি খেতি-বাতি সৰ্ব্বনাশ কৰিছে। বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা কৰা নাই, যাৰ ফলত আমাৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা বেয়াৰ ফালে ঢাল লৈছে। ১৯৫২ চনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কিছুমান মথাউৰি বান্ধিছিল। কিন্তু আজিলৈকে তাৰ ক্ষতিপূৰণ দিয়া নাই। চৰকাৰৰ লগত মোকদ্দমা কৰাত Suprime Couιt এ ৰায় দিছে যে মালিক সকলক ক্ষতিপূৰণ দিব লাগে। কিন্তু আজিলৈকে মানুহবিলাকে সেই ক্ষতিপূৰণ পোৱা নাই আৰু তেওঁলোক এতিয়া বুঢ়া হৈ মৃত্যুৰ মুখত পৰিব ধৰিছে। গতিকে আজি দেখা যায় যে চৰকাৰে বাজেট বক্তৃতাৰ মাজেদি গণতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ কথা কৈছে। গণতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা দূৰৰ কথা আজি অদূৰ ভবিষ্যতে শোষণৰ মাজেদি জনসাধাৰণ মৃত্যুৰ মুখত পৰিব। বেকাৰ সমস্যা; ভূমি সমস্যা; শিক্ষা সমস্যাই আজি জ্বলাকলা কৰি খাইছে। তদুপৰি আজি দেখা যায় Deficit বাজেট আহিছে। এই ক্ষেত্ৰত বছৰে বছৰে হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ টকা আত্মসাৎ কৰি অতিৰিক্ত খৰচ কৰিছে আৰু চৰকাৰে যি কৰ কাটিল পাব লাগে সেই টকা আদায় কৰিব পৰা নাই। গতিকে আজি ৰাজ্যত ঘাটি বাজেট হৈছে। যাৰ কাৰণে আজি অসমৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে অৰ্থনৈতিক, সামাজিক উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব পৰা নাই। গাতকে মই চৰকাৰক পৰিকল্পিত ভাৱে আঁচনি লবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাই মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shri Rathindra Nath Sen :—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Budget placed before the House by the hon. Finance Minister. This time the budget shows a deficit of Rs. 44 crores. Although the picture is gloomy, overnight change cannot be made in the adversely affected economy of the State. Had there been some proposal for new taxation, the deficit could have been minimised. But, there is hardly any scope for additional taxation and in view of the disturbed situation prevailing throughout the State and abnormal

rise in prices of essential commodities of life which has been also admitted by the Union Finance Minister Shri Chaban, the hon'ble Finance Minister in his wisdom has not come forward with new taxation (Interruption).

Sir, so far as economic condition of the State is concerned, it has been discussed at length by many hon'ble members in the floor of this House before. So, I do not like to repeat the same. Unless and until our economy is raised by making all efforts to step up realisation of the arrears and outstanding current dues, it is not possible on the part of the Government to improve the financial position of the State. In this regard, I feel, we the public representatives here in this House have a definite roll to make the tax realisation effective and intensified. Sir, of late, it has become a practice with us that being hard-pressed by the tax-defaulters, we generally have to approach the different departments and more so, the Finance Minister or Revenue Minister for staying realisation proceedings. By doing so, we ourselves put the Government in difficult position. Sir, on one hand we demand speedy realisation of outstanding arrears and on the other hand we stand on the way of the process of realisation of outstanding arrears. That certainly does not lead us neither here nor there. I hope the hon'ble Finance Minister will, now onwards, act drastically to realise the outstanding taxes without caring for favour or fear. So, it is our duty to see that we should pursue the policy adopted by the Government from time to time without jeopar-

dising the government machinery. It will help the government in realising more arrears which will obviously be spent for the developmental work of the State.

Sir, now I will deal with unemployment problem of the State. The Finance Minister in his budget speech has given the statistical report, with facts and figures, of unemployment problem of the State, but unfortunately, he has thrown no light as to how successfully the problem can be solved. Of course, Sir, it is not possible for any Government to solve the problem overnight by providing employment to thousands of job-hungry unemployed youths of the State in the government departments, but opportunities and avenues must be created both in public and private sector undertakings. For this purpose, better planning is necessary. I hope, Sir, before it is too late and before the situation goes out of control of our Government, they should give a serious thought to see that our unemployed youths are being employed here, there and anywhere – in public sector and in private sector or in government departments. At the same time, the Government should see that government departments shou'd not harass those hungry employment seekers whose names are sent by the Employment Exchanges to the Deptt. concerned in response to their advertisements either in the official gazette or in newspapers inviting applications for the post of a petty L. D. clerk. Sir, often we find that there is notification in the official gazette or in newspapers for which not less than 3 to 4 thousands job hungry people

apply with application fee of Rs. 3 or 5, only to find to their utter surprise and disappointment that in most cases they have not been called for even interview. Even is some of them were called, they found that the particular post for which they have been called has already been filled up. Again, it is seen, in many cases, the intended candidates who submitted their applications, were never called for interview. Even our Assembly Secretariat is not exempted from that gambling.

(Voice—Sir, it casts asperision to hon'ble Speaker)

I am taking permission of the hon'ble Speaker. If the hon'ble Speaker thinks that I cannot criticise the employment policy of the Assembly Secretariate, certainly, I will not speak.

Sir, we have got too many employment Exchanges. According to the rules names of candidates should be sent through such Exchanges. As usual procedure names are sent from the panel of Employment Exchanges. But most of the State Government Departments never care to pay any heed to such candidates. I understand that such things are going on specially in the Industry, Agriculture and Education Departments of the Governments.

In most of the cases they neglect the names sent by the State Employment Exchanges. I hope Sir, the Hon Finance Minister who is as well the Minister incharge of Labour to take notice of it and see that at least the names sent by the Employment Exchange are given due recognition so that there may not be

any misgivings or apprehension amongst the job hungry youths. There again another aspect which has created a considerable concern to many peoples mind. Very recently Sir, it has been decided that the State Bank of India is to recruit employess for their organisation. They are take the interviews by zonal system. So far as I know Sir, there are four zones in the Eastern sector and zonewise the interviews are being taken. Sir, you know that the Assam Govt. and Govt. of India have very kindly given the Bengali language a status for the Surma valley i.e. Cachar District. But in fact the bengali speaking community has been living all throughout the State so to say. Obviously since Assamese is the State language every individual who are making Assam as their motherland should learn that language. But it will take a little bit of time. There are many persons coming from the District of Cachar serving in different districts of Assam either in the Central Govt. offices or in the State Govt. offices whose children are getting their education either in Shillong, Nowgong, Gauhati or Dibrugarh. Now, very recently some high ups of our Govt have gone to the State Bank and asked them that the interview that is going to be taken on the 11th of this month the questions should be put either in English or in Assamese or in Hindi. Questions should be put in Bengali for the examinees who will appear in Cachar and in Tripura. There are regional subjects which are being taken in the interview and 35 marks have been allotted for this particular subject. Now, those who have

applied for jobs to the State Bank for Shillong zone and those who are not in the know of Assamese language at least they are not in a position to reply the question the questions put in Assamese. I would therefore, request the Govt. particularly the Finance Minister to give a publicity in the newspaper so that the people who are willing to appear for the interview can prepare themselves to appear in the interview in Assamese. So far as this examination which is going to be held on the 11th of this month at least such a restriction may not be imposed in view of the apprehension that is prevailing. I have just expressed my mind and I believe Sir, that our Govt. will take special care about it. Because the State of Assam is more or less running very peaceful although we have got manyfold problems, manyfold grievances. Unlike West Bengal our youths are not going for any wild action. If we do not move very cautiously about the sentiments and if we do not look into our peculiar conditions then we may invite unforseen cahos. With these words Sir, and with a very humble request to the State Govt. I will conclude my speech. So far as employment is concerned I am to say something. With regard to interview every applicant should be given a chance for appeáring in the interview. If the posts are limited then the number of posts available should also be indicated e.g. 5 posts are available for apointment in the L.D. cadre and 6 or 7 posts are available for appointment in the U.D. cadre and so on and so forth—so that thousands and thousands of people may not spend their money for applying and

appearing in the interview. I thank you again Sir, I shall also be very thankful to the Finance Minister if he looks into the problems which I have pointed out.

Shri Phani Bora :—Mr. Speaker Sir, I am not in a position to say whether this is a budget speech made by our hon. Finance Minister Mr. Tripathi or he made his speech on behalf of the Congress Party just to drumbeat his own party. Perhaps in his over anxiety over the landslide victory of Shrimati Indira Gandhi in the last general election he is going to say somthing which does not fit in a budget speech of the Minister of a State Govt. Sir, for example Mr. Tripathi was very eloquent in eulogising his own party as if it is his own party budget but unfortunately it is not his party budget—it is the budget of the Govt. of Assam. A budget prepared on the receipt from the people not only from the Congressmen but the people at large. Mr. Speaker Sir, I cannot resist my temptation to repeat some of the things said by one very old congressmen. He calls himself a congressman but he do not claim to be a congressmen either of Sangiviya Congress or Nigalingppa Congress yet claims to be a congressman wherever he goes from the Sadiya to Dibrugarh. As a real congressman he pointed out certain things, I should repeat it again in order to give emphasis how meanness is prevailing there in the budget speech delivered by the hon. Finance Minister. He has said, "Honourable members will appreciate that the financial position of the State has been difficult and will continue to be difficult for some time. The period from 1967 to

date has been a period of political instability for the north eastern region arising out of various causes of which political violence has been one. This has led to stagnation in industrial development and commerce and flight of capital from the eastern region, including Assam. Luckily for us and at one stroke this picture has been reversed by the astounding victory of the Congress political party in the Parliamentary Elections. It has had the effect of rejuvinating the Congress political party, restoring political stability, and removing the fear of continued violence. Mr. Speaker, Sir, this is not only not true, it is false even if I do not want to say so. When it is not true then automatically it becomes untrue. There was no violence in Assam.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—This is a comment on the eastern region.

Shri Phani Bora :—Sir, we are concerned with the economy of our State. Assam is not tagged with other parts of the country where there is violence. What is the purpose of saying this ? I understand the purpose. If we go a little further, you will know the purpose. He further says—"Now we can look forward to the wave of stability gradually extending to all State Governments and areas in the near future. This should have the effect of creating the climate of confidence for industrial and commercial growth and agricultural well-being." Is it justified in saying that the industrial development has not taken place in Assam because of the climate ? It would have been

justified to say so had it been said just after the Chinese aggression, just after 1962. If someone had said so at that time then it would have been justified. But what was the justification in saying so now ? It has been said just to cover up the Congress failures. In order to cover up their failures all these extraneous things which have no relation with the reality are sought to be brought in this speech. As I said, this is seer madness. Our Finance Minister said—"Already this optimism has spread giving new psychological strength to the nation of which the victory of Indian Cricket Team against the West Indies. who are cricket giarts is an example." See the enthusiasm of Mr. Tripathi. He says that out of this optimism the Indian Cricket team has defeated the West Indis. Sir, this remainds me of a story circulated sometime back. The story was that in China there was certain amount of stagnation in the market and soyabean as not being sold. Then somebody said, 'why don't you red book and the you will find that soyabean will be sold.' Then the sellers got some red books and read them and then it was found that soyabean was being sold like hot cakes. So, this story is something like this. If Mr. Tripathi is to be believed then you will have to believe that story also. Again at the end of this page it is said "It is but meet and proper that this revolutionary change has come over through the Indian techniqne of non-violent non-co-operation rather than imported technique of violent revolution and it should have a steadying effect on the political life of the Indian Sub-continent." This is the purpose

for which he said all these things. His purpose is to beat his own drum. But I want to warn not only Mr. Tripathi, Finance Minister but also the Government that what is happening in Bangla Desh is not the victory of the cult of non-violence. If the people of Bangla Desh are suffering, if they are being butchered like this by the West Pakistani Military rules it is because that they were not prepared with arms to face the army and that is why the people of Bangla Desh to-day are asking for arms. If they were prepared with arms then such a thing would not have happened. If they were prepared for the betrayal of the General Yahya Khan and if they were prepared with arms then they would not have to shed so much of their blood and they would not have to face this killing. If they were prepared with arms then they would not have to sacrifice so many lives. I do not mind to be killed when I am going to kill. But I cannot tolerate the unarmed people being killed be superior arms. Therefore, it is not the victory of the cult of non-violence. It only teaches us, who want freedom and liberation from exploitation, who want to live in a real democracy, that we must be ready to face our enemy. If our enemy is armed, we must also be armed. Arm must be not with arm and bullet must be returned with bullet. If we support the revolutionaries of Bangla Desh then it is our duty to supply them with arms and ammunitions and whatever other things necessary—to defend themselves from the Military rulers of West Pakistan. Therefore, the people of Bangla Desh have taught us

that if we want democracy and social progress then we must organise our peopls with arms to face our enemy if the enemy comes with arms.

Mr. Speaker, Sir, apart from what I have said above, I want to warn the the Government about the developments that are taking place in Bangla Desh and these are not isolates developments. If these things go on then the people of Assam and the people of this region will have to think of another future because a time may come when, if the reactionary forces are not eliminated and liquidated, they might impose a second Vietnam in this region. Irrespective of political differences the people of Bangla Desh are fighting for social progress and all the resolutionary forces who are supporters of democracy may have to unite and get ready to face such an eventuality. I do not want it, what I want may not be always available. What I do not want may be imposed upon me. Mr. Speaker, Sir, I want to characterise this budget not as a budget for any change, but as a budget to maintain statusque. I though, Mr. Tripathy is a progressive man and that he would bring in 1971, especially after the great victory on the basis of high promise of bringing social changes abolishing feudalism, abolishing monopoly and all that, a new budget. But what we find—the same old budget, the repetition of the same old thing. Please do not talk of socialism, it has become an anthema. Congressmen should not speak of socialism. Of course they sometimes speak about socialistic pattern. The term 'socialistic pattern'

fits in with them, but socialism with the concept known to the whole world today does not fit in the case of Congress. This budget itself proves that it is budget of status quo. If we analyse, what we find ? We find that there is nothing to bring any change. Mr. Tripathy himself says the the difficulties cannot be overcome for sometime to come. The only alternative is that the Central Government will have to come to our rescus. The dficit is not less—there is a deficit of 43 crores of rupees and there is no way out to meet it, even partially. Therefore, the only way out is again to go to Smti. Indira Gandhi with a begging bowl to beg for more loan, more grant and all that. Thereby I do not say that Indira Gandhi is not bound to help this State. She is bound morally, politically and legitimately to give us help, because whole of India is one. If Assam remains backward and poor, as she is now because the per capita income here is the lowest in the country, India cannot prosper as a whole. Assam is the poorest country and she has got to be helped. I do not disagree with that, but what I want to know is what is your plan to increase your own resources to replenish your coffer. You have stated that you will intensify the collection drive to collect the arrear taxes. You cannot do that. You have been saying it always. If you open your budget speech of last year and of year before last, it will appear that you have been saying the same thing that you are going to intensify your collection drive. How you are going to do it ? You have not indicated any method how you are going

to collect. You cannot, and next year you will say that for this and that reason you could not collect the arrears. You have not said that we are going to cannot a new legislation, or to amond the persent rules and regulations to enable the Government to collect the arrear taxes. Then how can I believe that you are going to intensity the coll ction drive to collect the arrear taxes to the tune of Rs. 4 crores on account of Sales Tax and other taxes alone. What is your plan ? What is the economic plan which wi l fetch you some more revenue within next three years.

Mr. Speaker, Sir, unless the agricultural production increases, unless the industrial production increases, not only in totality, but also per hector, how we are going to increase the income in order to meet the deficit. There is no plan, for example, Mr. Tripathy in his budget speech has stated that we are going to have a Petro-Chemical Complex with 100 crores of investment to produce D.M.T./Polyester fibre etc. and that the polyester fibre will be utilised for mixing with cotton, Eri, Muga, etc. and Pat. Mr. Speake, Sir, where is Pat ? where is Muga ? where is Endi ? What is the production of your Eri, Muga and Pat ? It is nearabout 90 tons, but, Sir, for polyester fibre alone at least 10,000 tons of Eri, Muga and Pat will be required. If we want to establish an industry in the State of Assam for the production of polyester fibre, we will require production of Eri, Muga and Pat up to the tune of 10,000 tons, but our production is only 90 tons. Have you got any plan to increase

the production these materials ? You have not. There is no plan to increase the production of these materials. I studied the Central Budget also and I have seen there what we have not placed our requirement. So as in the case of other raw materials, this polyester fibre will go outside Assam as raw material. We are already a State of producers of raw materials only and that is why we are the poorest country. Sir, in order to build up a structure for industry based on this polyester fibre; the production of our indigenous materials must increased.

Shri Kamakhya Prasad Tripathy :—Even without Endi, Muga and Pat we can use the polyester fibre. Polyester fibre can be utilised for producing yarn by blending with cotton.

Shri Phoni Bora :—You have stated in your budget speech that it will be blended with Endi, Muga, Pat.

(Shri Kamakhya Prasad Tripathy—to the extent possible)

Shri Phoni Bora :-I want to tell you Mr. Tripathy, 90 tons include my marriage makhela also. I know you are a debator. What I am saying is...... you please remember that if you want to double up this industry you will have to do it by increasing the basic raw materials itself—you cannot do it with the help of Jatia as it was in the case of Associated Industries by outting lakhs and lakhs of rupees down the drain to Brahmaputra. You cannot build the State as an industrially progressive State this way. What is the plan to increase the production of indigenous silk ? I do not find any

programme in this matter. The budget estimate of Rs. 23 lakhs or so for the Department of Sericulture and Weaving is nothing but to maintain the existing staff and a few mulberry farms already existence. This way you cannot develop the State. On the other hand what is the plan for increasing the agricultural production ? As my friend Shri Bijoy Chandra Bhagawati was saying that whatever increase in agricultural production in the State of Assam has been, it has been because of expansion of agriculture, it has not been for intensification of agriculture, it is not due to green revolution. It is not my saying; it had been stated by the State Congress himself. And what he said is true. To enrigh the State by increasing agricultural production what is the difficulty. Many Hon'ble Members feel including Congress Members that there should not be any difficulty. There are vast plots of land still available for cultivation. If really it is distributed amongst the landless peasentry, organise them to from co-operatives and help them when they need it and utilise the manpower properly agricultural production can be increased manifold. Mechanisation will never bring about any social order. Mechanisation in a developed industrial country will contribute to further development of industries; but in a backward state of economy mechanisation will be creating more problems because if mechanisation is there the vast human resources cannot be utilised—the vast human resources lying idle in the viallages as well as in the towns. Unless we have a plan to utilise this vast human resource our economy

cannot be placed on a sound footing. I am afraid, Sir, this budget does not give any indication of that. Mr. Speaker, Sir, today the main difficulty is—I think, Mr. Tripathy will agree with me and everybody should agree with me—that in the Indian society we are tied up with vested interests. Chief Minister, Shri Mahendra Mohan Choudhury, when he was the Minister-in-charge of Revenue was telling me time to time that 'I and you feel that land should go to the tillers; so breack up this feudalism." But despite the Land Ceiling Act, Land Tenency Act, we have not been able to bring about any revolutionery change in the rural areas. Why ? Because we are all tied up with the vested interest in the village areas. During the time of election everybody goes to the village rich because the village rich has got to mobilise the voters for the party and because of that every opportunity is always given to the village rich. Unless we do away with this vested interest there can be no social progress—I am speaking about socialism, I am speaking about social progress. Even the capitalists have got interest in liquidation of feudalism for development of agricultural production because capitalists also want more production in raw materials in order to bring about stability in the industries so that worker, wages may not fluctuate. Am I right ? So the capitalists' interest also lies in liquidation of feudalism. If feudalism is liquidated automatically socialism does not come. It is simply a step forward. Therefore, the capitalist Government led by Smti. Indira Gandhi is interested in the liquidation of

feudalism. There are some feudal elements here also, but by and large the middle-class people want to get rid of feudalism and vested interest. The tea garden owners are holding vast tracts of land. Why we cannot take over their extra land ? If we do we can get 8 lakh bighas of land without injuring the interest of tea plantation. From this if we give 4 bighas to each landless cultivator 2 lakh people can be provided with land and from them we can definitely get 20 lakh maunds of extra paddy grown by them. This is how we should proceed if we want rapid increase in production. Today our Government because of financial stringency is not giving money to the hospitals, they have no money for the schools. The high schools are not given deficit grant, there is no money to appoint teachers in the Primary Schools. But on the other hand what do we see. We see that lakhs and lakhs of rupees are remaining unutrlised. So many administrative approvals were given during the last few years for construction of Primary Health Units but the P.W.D. has not done anything to contsruct the Health Units. Rs. 80 lakhs meant for Hindi grant has remained un-utilised. We could not utilise the Primary Health Units not less then, I think, about 23 or 43 Health Units were to be built up. I do not know that the P.W.D. is doing. They are not proceediing. If they cannot do, is there no other contractor or mechanism ? Can't it be done by the Department itself ? But these centres are not built up. Our adhoc schools are suffering like anything. These adhoc schools

are suffering like anything. They are like second class schools. They are treated as second class school and we have no money, because of financial stringency we are doing all these things. But if we can increase our production within 3 years time the face of Assam can be changed. We have not to go on with begging bowl for loan, we have got our resources. Mr. Speaker Sir, our Indian economy was based, Indian planning was based, as described by Mr. Gurner, Mr. Mardo in his 'Asian Drama'. Our friend (Mr. Tripathy) is not a sort of burgouse economist, he is not a revolutionary economist. He says, it is in the investment that Govt. is interested in planning for relative as well as absolute increase in the public sector. Such planning thus needs social justification; but merely the decision to steer investment towards heavy industries where private enterprise is not forthcoming. Private industries want to enter; but it is not stopped very effectively even in that field. This is what is. Please do not talk of socialism. Let us talk of democratic advance, a little advance and that will do. Why should we abuse the name of socialism, the concept of socialism ? Let us proceed were it is. Mr. Speaker Sir, we have no fund. I would say, Indian planning is for the big industries.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, I think he is referring only to Fertilizers.

Shri Phani Bora :—I would like to say about planning of heavy industries. Even in the heavy industries sector also it is not prevented effectively. In relation to fertilizer

also that is happening. So in relation to steel industry also, it is happening because this Mr. Tata is allowed to increase his power in the steel industry. Mr. Speaker Sir, I would like to ask the Government instead of closing down the schools please reduce the number of Ministers. Mr. Speaker Sir, the Chief Minister should resign. His huge Ministry was formed at a very peculiar situation, very bad situation. Therefore, you (Chief Minister) had to please resign now and re-constitute your Ministry. Save lakhs of rupees for Primary school and you can do it. One Minister means 3 lakhs of rupees a year that might be available for our schools. What is the use of so many Ministers, I say, for a poor State. Mr. Speaker Sir, the Ministers should reduce unnecessary tours. I find some Ministers touring like anything. Heaven knows what they do. Mr. Speaker Sir, some Minister tours from this end to the other end. I do not know what actually they do. By touring the Ministers have thrown money unnecessarily into the drain. Please stop this. I will ask to stop this gentleman from touring and see files and pass orders. That will also save huge amount of money. I will say for sometime, for the development of our State. For sometime have a ceiling of your pay, though for the time being, I know, there will be difficulties, difficulties from the point of view of rules. But then nobody should take more toan 1200 rupees, that is ceiling. Save some money out of it.

Mr. Speaker Sir, in regard to collection of arrears, please take some measures. I am not talking of poor

men who takes loan of Rs. 50 or 100 or 250, which you can surely write off for the poor people. Why this Shillong businessmen, why Gauhati businessmen, the Steel-worths, big businessmen, big capitalist are allowed— hey will not pay and if they do not pay pass a law.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, law has already been passed two years back, panel law of interest has been passed. If they do not pay within 12 months then 25 p.c. of interest they will have to pay and this is going to happen.

Shri Phani Bora :—Sir, I am saying they will not do that. If a poor felow do not pay his revenue then bullocks are taken away, his utensils are taken away. Do it like that with the capitalists.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, a rich man can go to High Court, while a poor man does not.

Shri Phani Bora :—You can pass such law or you can change that particular provision of the Constitution. If you want to go ahead you can go ahead. Had it been in my power I could have gone ahead. You cannot go ahead because you yourself tide up with vested interest. Mr. Tripathi himself is linked up.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, he makes a personal attack.........

Shri Phani Bora :—Mr. Speaker, Sir, I am going to say, if you want to do it, we are here to help you, we will help you.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Sir, it will be better to ask hon. Mr. Dange to change the Constitution, or it will be better to put pressure on Indira Gandhi to change the Constitution. This cannot be done at a stretch.

Shri Phani Bora :—Mr. Speaker, Sir, I appreciate his views. For his information I can tell him that so far as we are concerned whatever is in our power,—as far as Delhi is concerned—we have been doing it and we shall be doing it. We shall do it within the Chamber and also outside the Chamber. I only want Mr. Tripathi to join us then.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—He has already requested that the Constitution should be repealed.

Shri Phani Bora :—I only suggest that land holding taxation should be increased beyond 15 bighas of land. Below 15 bighas there should be no land revenue: above 15 bighas there should be progressive taxation. Of course that is a difficult task. (Shri M. M. Chaudhury, Chief Minister : in that case there will be fragmentation). Fragmentation is already there and this fragmentation also can be checked by means of strictly applying the Tenency Act.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—75% of the tenents in Assam are having holding below 3 acres.

Shri Phani Bora :—Let them. If you want to find out avenues let us sit down. Sir, Mr. Tripathi or as a matter of fact the Government of Assam or the Congress Government always say 'please co-operate with us. We

are going to something good. Please discuss with us.' But there is no discussion. Why did you not discuss with us before the budget was placed? Whenever you wanted to augment the resources you never discussed with us. If you.... .....

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—I think three years back a committee was constituted for discussing the resources. But when it began to discuss the taxation matters the opposite side disappeared.

Shri Phani Bora :—That is a different thing. I say, please do it. Except the living houses increase the tax. Come on. Will you ? Leave my living house and if I have got another 5 houses impose the tax. (Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—This will not increase the resources). It will bring resources. You are not interested. You do not want to antagonise the rich people. That is why you cannot do it. Why don't you impose tax on urban properties ? (Voice : There is). I know of a house at Gauhati constructed at a cost of Rs. 8000/- which is getting a rent of Rs. 300/- per month. But there is no tax except the simple Municipal tax. One house with 3 rooms getting 500/-, one house with 3 rooms getting 600/- as rent. But there is no taxation. Why you cannot impose any tax on them ? Some people are selling land. Some people are purchasing land where the Capital will be shifted so that they again sell the land to Government and thereby earn a huge amount which was done in the case of Gauhati and many other places. All lands must be nationalised and only the book value should

be paid. There should be no question of payment of compensation.

So far as Capital is concerned, I am afraid, Sir, and I want to warn the Government that without discussing with us if the decision is taken for building the capital then something is going to take place in Assam and the Government will be responsible for this. This has appeared in one newspaper of to-day's issue. (Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Which paper ?) Assam Tribune.

Shri Matilal Nayak :—অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্ত মন্ত্ৰীৰ বাজেটৰ বিষয়ে মাননীয় সদস্য সকলে বহুতো কথাই কলে। কিন্তু এই ঘাটি বাজেট পূৰণ কৰাৰ কাৰণে Tax বিলাক আদায় কৰিব পাৰে। আজি যি খন বাজেট উত্থাপন কৰিছে তাত দেখা যায় শতকৰা ৭৫ ভাগ টকা চৰকাৰৰ অফিচাৰ আদিৰ দৰ্মহা দিওঁতেই যায়। বাকী ২৫ ভাগৰে ১৫ ভাগহে উন্নয়ন মূলক কামত লগায় আৰু বাকী ১০ ভাগ Lump sum আদিত খৰছ হয়।

আজি ৪ বছৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা দেখিছো বছৰে বছৰে grant বিলাক Deptt এ Lapse কৰি দিয়ে ; ইয়াৰ অৰ্থ কি ? Deptt ৰ অফিচাৰ নাইনে Asstt কম হৈছে। Finance Deptt ৰ File চাবৰ কাৰণে কেইবাটাও অফিচাৰ দিয়া হৈছে। সৰু সৰু কথাৰ একোটা File কে Deptt. তেই তিনি চাৰিবাৰ ঘুৰাই ফুৰে। এইদৰে ঘূৰোতেই ৩১ মাৰ্চ্চত Lapse হৈ যায় আৰু সেই কাৰণেই বাজেটত ঘাটি পৰে। আচলতে আমি এইটো ৰাহি ৰাজেট বুলি কব পাৰিলেঁহেতেন।

অসম চৰকাৰে অফিচাৰ, মেম্বাৰ আদি ৰাখি A.P.S.C ও ৰাখিছে। গতিকে তাত সকলো ধৰণৰ পৰীক্ষা A.P.S.C. য়ে লব লাগে আৰু সেই মতেই নিয়োগ কৰিব লাগে। যদি চৰকাৰৰ টকা নাই তেনেহলে university ৰ পৰা list আনি M.A. ৰ ৩০% P.C. B.A.ৰ ৩০% P.C. I.A. ৰ 30% P.C. মেট্ৰিকৰ ৩০% P.C. আদিত নিয়োগ কৰিব পাৰে। তেতিয়াহলে candidate সকলে খৰচ কৰি Interview দিবলৈ আহিব

নালাগে আৰু Middleman, মন্ত্ৰী, অফিচাৰ, M. L. A. আদিও থাকিব নালাগে। তেনে কৰিলে নিবনুৱা সমস্যাৰ সন্মুখীন হব নালাগে আৰু চাকৰি দিয়াত সহজ হব।

স্বৰ্গীয় চলিহাদেৱ মূখ্যমন্ত্ৰী হৈ থাকোতে মই শুধিছিলোঁ যে ৰাজহ বিভাগৰ Chairman কাক দিছে! তেখেতে কলে যে Chairman নতুনকৈ দিয়া হৈছে। আচলতে ৰাজহবিভাগত তিনিটা Judge আছে। বছৰত এবাৰো একেলগ হৈ বহিব নোৱাৰে। তাৰোপৰি বছৰত ৮/৯ বাৰতো কোনো এটা কথাই Final নহয় শতকৰা ৮০ ভাগ Case High Court ত উঠে।

Co-Operative Deptt. ৰ কথা কবলৈ গলে বহুতো কথা কবলগীয়া হয়। আচলতে এই Deptt ৰ কোনো কামেই হৈ নুঠে। মোৰ সমষ্টিৰ সাৰ্থ-বাৰীত কাহঁৰ কামৰ কাৰণে ১৯৩৯ চনত ১৭শ টকাৰ বস্তু ক্ৰয় কৰিছিল আৰু তাত যিবিলাক মানুহে কাম কৰিছিল—মনোভাই চাহ Central ৰ মন্ত্ৰী হৈ থাকোতে কাঁহৰ কাৰণে ১ লাখ টকা দিছিল। আমি কিন্তু দুই লাখ টকা ধৰি দিছিলোঁ।

মই আশা কৰো অসম চৰকাৰে এই থলুৱা কোপাৰেটিভটোৰ ৫০% চেয়াৰ চৰকাৰে লৈ অসমীয়া মানুহক কাম কৰিবলৈ সুবিধা দিব লাগে।

শিক্ষা সম্পৰ্কত বহুতো মাননীয় সদস্যই বহুতো কথা দিছে। এই বিভাগটো মাননীয় মূখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ হাতত আছে যদিও তাৰ পৰা কোনো কাম হোৱা নাই। এই সম্পৰ্কত ময়ো বহুত বাৰ আবেদন নিবেদন কৰিছিলো! এধক গ্ৰান্ত দিয়াৰ যি ব্যৱস্থা সেই ক্ষেত্ৰত ১/২ হাজাৰ টকাৰ লাম চাম বহুতে পাইছে আৰু বহুতে পোৱা নাই। মোৰ সমষ্টিৰ এখন স্কুলে প্ৰতি বছৰে ১ হাজাৰ কৈ টকা পাই আছিল। কিন্তু সেইখন স্কুলে মাত্ৰ ৫০০/ টকাহে পাইছে। এই অৱস্থা যে কেৱল মোৰ সমষ্টিৰ স্কুল খনতে হৈছে এনে নহয়। সেই অৱস্থা আজি অসমৰ বহুত স্কুলৰ ভাগ্যত ঘটিছে। এই লাম চাম বিলাক কি ভিত্তিত কৰিছে কব নোৱাৰো বহুতে পাইছে বহুতে পোৱা নাই।

(স্বৰ—লম তাৰ পাচত চাম)

এয়ে হল Lump Sum

E & D বিভাগৰ সম্পৰ্কত মই এই কথাই কব খুজিছো যে মোৰ সমষ্টিটো এটা Low Lying Area ইয়াত কেইবছৰ মানৰ আগতে কৰা মাঠউৰী আছে। কিন্তু মই M. L A. হোৱাৰ দিনৰ পৰা মোৰ সমষ্টিত ১ ইঞ্চিও মাঠাউৰী হোৱা। মাঠাউৰী মেৰামতিৰ সম্পৰ্কত যি বিলাক গানি বেগ বালি ভৰাই ব্যৱহাৰ কৰে সেই বিলাকৰ গানি বেগ নোবুলি Money Bag বোলাহে ভাল হব। কাৰণ সেই বিলাকৰ পৰাই হওকে নহওকে ঠিকাদাৰ আৰু বিভাগীয় কৰ্ম্মচাৰী সকলে টকা ঘাতে।

চৰকাৰে Scheduled Caste আৰু Scheduled Tribes ৰ কাৰণে বেলেগ সমষ্টি কৰিছে আৰু তাৰ পৰা সদস্যও নিৰ্ব্বাচিত হৈছে। কিন্তু অনুসুচিত জাতি আৰু জনজাতিৰ লোক সকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে কি কৰিছে ? S. S. P ৰ ভাষাত কবলৈ গলে কব লাগিব যে আমাৰ মন্ত্ৰী সভাখন কেবল ব্ৰাহ্মিণ আৰু মুচলমান সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ বাহিৰে Scheduled Caste আৰু Scheduled Tribes ৰ লোকৰ মন্ত্ৰীৰ সংখ্যা অতি কম। আমাৰ এইফালৰ পৰা অলপতে কংগ্ৰেছলৈ যোৱা মাননীয় সদস্য শ্ৰী বনিক্যকো মন্ত্ৰী সভাত লোৱা নাই।

Shri Atul Chandra Goswami :— তেখেত মন্ত্ৰী নহলেও মন্ত্ৰীৰ গাড়ীতে ঘূৰি ফুৰে।

Shri Matilal Nayak : - অধ্যক্ষ মহোদয় মই নিবনুৱা সমস্যাৰ সম্পৰ্কত কব খুজিছো যে আমাৰ যিটো E & D বিভাগ আছে তাত ৮ হাজাৰ Under Metric মহৰী আছে। মই এতিয়া শুনিবলৈ পাইছো যে অলপতে এই ৮ হাজাৰ ডেকা লৰাৰ চাকৰী নোহোৱা হব। এই ক্ষেত্ৰত মই চৰকাৰক এটা পৰামৰ্শ দিব খুজিছো যে আমাৰ সীমান্তৰ দাতিয়ে দাতিয়ে অৰ্থাত ভোটান পাকিস্তান আদিৰ সীমান্তৰ কাষত যি বিলাক মাটি আছে সেই মাটি বিলাক খেতিৰ কাৰণে উপযোগী কৰি টেক্টৰৰ যোগান ধৰিলে তাত উন্নত প্ৰণালিৰে খেতি কৰিব পৰা হব। আৰু তাত আমাৰ এই নিবনুৱা হোৱা লৰা বিলাকক খেতি কৰিবলৈ ভগাই দিব লাগে। তেনে কৰিলে মই ভাবো অতি কমেও ২০ হাজাৰ লৰাৰ কৰ্মসংস্থান হব। আৰু এই লৰা বিলাক যেতিয়া সীমান্তৰ কাষত থাকিব তেতিয়া আমাৰ Security ও ভাল হব। আৰু সেই সকল সীমান্তত থাকিলে সীমান্তৰ সিপাৰৰ পৰা অহা মানুহৰ সোঁত বিলাকো বন্ধ হব।

(সময়ৰ সংকেত)

আমাৰ চাহৰ নিলাম বজাৰৰ পৰা বহুতো লাভ হৈছে বুলি শুনিছো। মই চৰকাৰৰ পৰামৰ্শ দিব খুজো যে চাহৰ নিলাম বজাৰৰ লগতে মৰাপাতৰ কাৰণেও এখন নিলান বজাৰ হব লাগে। আৰু এই মৰাপাতৰ নিলাম বজাৰ খন গুৱালপাৰা বা কামৰূপ জিলাত হব লাগে। কাৰণ এই দুখন জিলাতে মৰাপাতৰ উৎপাদন বেচি হয়। বেঙ্ক ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰাৰ পৰা সকলোৱে ভাল হৈছে বুলি কৈছে। কিন্তু মই কি ভাল হৈছে কব নোৱাৰো। এই বেঙ্ক বিলাকৰ পৰা দুখীয়া খেতিয়ক সকলে যি ধৰণৰ সহায় পাব লাগিছিল সেই ধৰণেৰে পোৱা নাই। তাৰ পৰা কেৱল ধনীক শ্ৰেণীৰ হে লাভ হোৱা দেখা গৈছে।

তাৰ পিচত Transport ৰ বিষয়ত এই বিভাগে বহুতো কথা কয় আৰু তেওঁলোকৰ ৭৯৪ খন বাচ আছে। কিন্তু তাৰ ভিতৰত ৪০০/ খন মানেই ভাল অৱস্থাত নাই। মই এই অধিবেশনৰ সময়তে ৩/৪ বাৰ বাচেৰে আহিলো কিন্তু এবাৰো Transren ত বাচেৰে পোনে পোনে আহি চিলং পোৱাহি নাই। বাচ বিলাক বাটতে বেয়া হৈ থাকে।

পেনচনৰ ক্ষেত্ৰত মই কব খুজিছো যে বিত্তমন্ত্ৰীয়ে পেনচনৰ কাৰণে বাজেটত ৮ লাখ কৰি ধৰিছে। যদি এইদৰে পেনচন দিয়ে তেনেহলে আমাৰ M. L A. সকলকো দিব লাগে কাৰণ তেওঁলোকে কাম কৰিছে। আকৌ সেই দৰে যি বিলাক খেতিয়ক খেতি কৰি বুঢ়া হৈ যায় সেই সকলকো Pension দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। গতিকে এই ৮ লাখ টকাত কৈ যাতে আৰু নবঢ়ায়।

কৰ কাটলৰ ক্ষেত্ৰত যি বিলাক অনাদায়ী কৰ সেই বিলাক চৰকাৰে কঠোৰ হাতেৰে আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আৰু যদি আদায় কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে সেই বিলাক Reminien দি দিব লাগে। কাৰণ প্ৰত্যেক বছৰেই অনাদায়ী কৰ বিলাক বাজেটত ধৰিব নালাগে।

জলসিঞ্চনৰ সম্পৰ্কত মই কব খুজিছো যে Railway লাইনৰ ভিতৰ পাৰে পানী বেচি হয়। এই বিলাক বিদ্যুত শক্তিৰ জৰিয়তে পাম্প্ কৰি নিলে অন্য ঠাইত খেতি কৰিব পৰা হব। সেই বিষয়ে চৰকাৰে মনোযোগ দিব লাগে।

সৰ্ব্বশেষত ঘাটি বাজেটৰ উন্নতিৰ কাৰণে মই কেইটামান পৰামৰ্শ আগ বঢ়াব খুজিছো।

১। মাটিৰ খাজানা উঠাই দিব লাগে। তাৰ ঠাইত সেই মাটিৰ ওপৰত যি ফচল হয় তাৰ ওপৰত শতকৰা ১০ ভাগ কৰ বহুৱাব লাগে। তেতিয়া হলে এই কৰ আদায় কৰিবৰ কাৰণে বহুতো নিবনুৱা মানুহ কামত লগাব পৰা যাব।

২। মদৰ ওপৰত থকা বাধা নিষেধ কৰিব লাগে। আৰু তাৰ ওপৰত Excise duty বেচি কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেত)

৩। আমাৰ সকলোৱেই খদৰ পিন্ধে। কিন্তু মিহি খদ্দৰ পিন্ধা এক শ্ৰেণীৰ লোক আছে। গতিকে মিহি খদ্দৰৰ ওপৰত কৰ বহুৱাব লাগে।

Mr. Speaker :— আপোনাৰ সময় পাৰ হৈ গ'ল।

Matilal Nayak :— মোক আৰু অলপ সময় লাগে। আজি এচেম্বলীৰ ৪ বছৰৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা এইটো বুজিছো যে ইয়াৰ দ্বাৰা একো কাম নহয়। সদায় বাজেটত একে বিলাক কথাকে কব লাগিছে আৰু বহুদিন ধৰি এই বাজেট অধিবেশন চলে। ইয়াৰ দ্বাৰায় কাম নহয় কেৱল পইচাহে খৰচ হয়। গতিকে মই পৰামৰ্শ দিব খুজিছো যে বছৰটোত বাজেট অধিবেশনৰ কাৰণে ১৫ দিন আৰু তাৰ পৰবৰ্ত্তী অধিবেশন যদি হয় তাৰ কাৰণে বিভিন্ন সময়ত ৭ দিন ৭ দিনকৈ ২১ দিন মান ধৰিব লাগে আৰু সোমবাৰৰ পৰা শনিবাৰলৈকে পূৰা সদন বহিব লাগে। আমি দেখিছো সদনৰ সদস্য সকলৰ ¼ অংশ মানহে উপস্থিত থাকে আৰু বাকী বিলাকে নিজৰ কামত ঘূৰে। ইয়াকে কৈ মই সামৰণী মাৰিলো।

Shri Prabhat Narayan Choudhury :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই দাখিল কৰা ১৯৭১-৭২ চনৰ বাজেট বক্তৃতাৰ সন্দৰ্ভত আমি সদনত বহুতো আলোচনা আৰু পৰামৰ্শ দিয়াৰ সুবিধা পাইছো। এ তয়ালৈকে বহুতো পৰামৰ্শ তেখেতৰ ওচৰত দাঙি ধৰা হৈছে। যাতে ভবিষ্যতে দেশত সুস্থ আঁচনি লব পৰা হয়। বৰ্ত্তমান আমাৰ দেশত বহুতো সমস্যাই দেখা দিছে। খাদ্য সামগ্ৰীৰ দাম বৃদ্ধি, অন্যান্য বস্তুৰ দাম সম্পৰ্কও বহুতো আলোচনা বিলোচনা হৈছে। আমাৰ দেশৰ প্ৰায়বিলাক সামগ্ৰী বাহিৰৰ পৰা আহিব লাগে। খাদ্যসামগ্ৰী, ঔষধপাতি, কাগজপাতি বাহিৰৰ পৰা আহিছে গতিকে ইয়াৰ পৰিপেক্ষিতত সকলো বস্তুৰে দাম বঢ়াতো

স্বাভাৱিক কথা। গতিকে আমাৰ যিমানখিনি উৎপন্নৰ সুবিধা আছে, সেই সুবিধাৰ দ্বাৰা আমি কেনেকৈ লাভ কৰিব পাৰো তাৰবাবে চিন্তা কৰা উচিত। আজি দেখা যায়, অসমৰ প্ৰায় শতকৰা ৭০ জনেই খেতিয়ক। খাদ্য সামগ্ৰীৰ দাম বৃদ্ধিহোৱা সম্পৰ্কত নিশ্চয় কৰবাত কেৰোণ আছে। আমাৰ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ প্ৰধানকৈ দুটা সমস্যা আছে। এটা সমস্যা হৈছে ভূমি সংস্কাৰ। অৱশ্যে ভূমি সংস্কাৰত নতুন আইন কৰাৰ কথা মই ভবা নাই। আমি যদি চাওঁ যে আমাৰ ভাৰতবৰ্ষত যিবিলাক ৰাজ্য আছে সেই ৰাজ্য-বিলাকৰ ভিতৰতকৈ অসমত Land Reform ৰ আইন বেছি। আমাৰ এই আইন বিলাকে সামাজিক স্বীকৃতি লাভ কৰা নাই। গতিকে চৰকাৰে চাব লাগে যাতে এই Land Reform আইনৰ দ্বাৰা আমাৰ উপন্ন বৃদ্ধি কৰিব পাৰি। অসমৰ বাহিৰৰ ৰাজ্যবিলাকে উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট আগবাঢ়ি গৈছে। আনকি উৰিষ্যাইও উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত বহু আগবাঢ়ি গৈছে। ইয়াৰ পৰাই আমি অনুমান কৰিব পাৰো যে, মাটিৰ উৎপাদন বঢ়াবৰ বাবে ২টা ব্যৱস্থা আছে। ইয়াৰে এটা হৈছে জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা। আমাৰ যমুনা জল-সিঞ্চনৰ কাম আৰম্ভ হৈছে আৰু মাধ্যমিক ধৰণে শুক্লা জলসিঞ্চনৰ কাম আৰম্ভ কৰা হৈছে। কলং নৈত যিকেইটা Electric pump লগোৱা হৈছে তাৰ সদ্‌ব্যৱহাৰ হোৱা নাই। আজি আমি ৰাজ্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিবলৈ হলে মহীশুৰ, মাদ্ৰাজ, হাৰিয়ানা, পাঞ্জাব আদিতে যিদৰে পৰিকল্পিত ভাৱে আঁচনি লৈ আগবাঢ়ি গৈছে ঠিক তেনেদৰে আমিও আগবাঢ়ি যাব লাগিব। মাদ্ৰাজত lift Irrig.tion ৰ দ্বাৰা খেতি কৰাত সহায় কৰিব। লৰ্ড ডেলহাউচিৰ Ganga t arrage ৰ আহিত পঞ্জাৱত flow Irrigation ৰ দ্বাৰা খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। এতিয়া নাঙ্গল প্ৰজেক্ট হোৱাৰ পৰা পঞ্জাৱ আৰু হাৰিয়ানাত শস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি হৈছে। ইয়াৰ পাছতে আমি নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কথা, শিল্প উন্নয়নৰ কথা কৈছো কিন্তু পঞ্জাৱত সেইটো বেলেগ ধৰণৰ। তাত শিক্ষিত মানুহে খেতি কৰিবলৈ লোৱা বাবে Crop pattern বহলাই পেলাইছে। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত পঞ্চায়তৰ ভূমিকাও উল্লেখ যোগ্য। তেওঁ-লোকে নতুন নতুন খেতি কৰিছে আগৰ খেতি পাছত, পাছৰ খেতি আগত এইদৰে ন ন খেতি কৰিছে। অৱশ্যে পঞ্জাৱৰ যিবিলাক pump বা Tractor সেইবিলাক তেওঁলোকে সংগ্ৰহ কৰিছে যিবোৰ Tractor আৰু pump

অসমীয়া খেতিয়কে আদৰ কৰা নাই। Agro Industries Corporation খেতিয়কৰ ওচৰলৈ যাব পৰা নাই। ইয়াৰোপৰি পঞ্জাৱ, হাৰিয়ানা আদিত ১০ মাহৰ বাবে এটা agricultural calender তৈয়াৰ কৰিছে। যদি আমাৰ ইয়াতো ৯ বা ৮½ মাহৰ বাবে কেলেণ্ডাৰ কৰিব পাৰে তেন্তে দুবিধ Main Crop ইয়াতো কৰিব পৰা হব। সেইখিনি কৰিবৰ বাবে আমাৰ Irrigation ৰ অভাব। এইবিলাক কামৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ বিধান সভাৰ সদস্য সকলোৰে কৰ্ত্তব্য আছে। আমাৰ ৰাজ্যত Irrigationৰ কাম কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কৃষি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই চেষ্টা কৰিছে আমাৰ নলবাৰীত আৰম্ভ কৰা দুটা shallow filterpoint চাই আহিছে। বানপানীৰ ঠিক ১৫ দিনৰ পাছতে মাটি টান হৈ পৰে, পানী নাইকিয়া হয়, ফলত খেতিকৰা অসম্ভৱ হৈ পৰে। আনকি বৰো খেতি কৰিবৰ সময়তো পানী নাইকিয়া হৈ পৰে। এই অঞ্চলত পানী যোগান কৰিবৰ কাৰণে ২টা Electric pump আৰু ১০ টা Shallow filter point কৃষি বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে চাই আহিছে। মাত্ৰ ১০ হাজাৰ টকাৰ ভিতৰতে Shallow filter কৰিব পাৰি। কিন্তু একোটা Deeptube well-ৰ বাবে ১½/২ লাখ টকাৰ প্ৰয়োজন। অসমৰ ক্ষেত্ৰত, প্ৰত্যেকখন ৰাজ্যতে মেচিনাৰী Power pump-ৰ সহায়ত খেতি কৰিবলৈ পৰিবেশ নাই। এই কাৰণেই Reserve Bank-ৰ গভৰ্ণৰৰ লগত আলোচনা কৰিছো যে কেনেকৈ অসমত উন্নতমান সজুলীৰ সহায়ত মেকানাইজ খেতিৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি। আমি যদি বিচাৰি চাওঁ দেখিম যে, অন্যান্য ৰাজ্যতকৈ ট্ৰেক্টৰ, পাম্প আদি ব্যৱহাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসমে নিম্ন স্থান অধিকাৰ কৰিছে। ১৯৭১-৭২ চনৰ হিচাব চালে দেখিবলৈ পাওঁ যে, পঞ্জাৱ প্ৰদেশত ১৫½ কোটি টকা উন্নত খেতিৰ বাবে মানুহক long term loan হিচাবে ধাৰে দিয়া হৈছে। কিন্তু অসমৰ ক্ষেত্ৰত আমি মাত্ৰ ২৫ লাখ টকা পাইছো। অৱশ্যে আমি কিবকমে আঁচনি কৰিলে খেতিৰ উন্নতি হব সেইটো আমি কৰিব পৰা নাই। সেইবাবে আমি পঞ্চায়ত মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো যে এই আঁচনি বিলাক প্ৰচাৰকৰি লোক প্ৰিয় কৰাৰ বাবে আমি পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে লব লাগে যাতে জনসাধাৰণে ভু-পায়।

(সময়ৰ সংকেত)

অসমৰ ক্ষেত্ৰত যদিও ২৫ লাখ টকা ধৰা দিছে তথাপি আমি কেৱল ১০ লাখ টকাহে দিব পাৰিছো যিহেতু আমাৰ আঁচনি বিলাক অহা নাই।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কুঠাৰি কমিচনৰ পৰামৰ্শমতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কাম কৰিবও পৰা নাই যিহেতু আমাৰ ইয়াত Higher Secondary-ৰ কাৰণে text book নাই আৰু শিক্ষকো নাই। আকৌ High school, Senior basic, চৰকাৰী M E, M V. আকৌ বোৰ্ডৰ M.E., M.V , ইত্যাদি বহুতো খেলিমেলি আছে। এই চৰকাৰী আৰু বেচৰকাৰী খেলিমেলি বিলাক গুছাব লাগে। আকৌ I.T I. আদি Technical Education-ৰ দ্বাৰা নিবনুৱা সমস্যা গুছাবৰ চেষ্টা কৰিলেও ইয়াৰ দ্বাৰা সমস্যা সমাধান হোৱা নাই। আনকি এই Technically Educated youth তৈয়াৰ কৰি নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়িছেহে। কিয়নো বহুতো Training পাচ কৰা ইঞ্জিনিয়াৰ নিবনুৱা হৈ আছে। সেই কাৰণে আমাৰ Technical School আৰু College বোৰৰ পৰা ওলোৱা নিবনুৱা সকলৰ সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে যাতে তেওঁলোকে নিজে লিম্পায়ন কৰিব পাৰে।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পিচত স্বাস্থ্যৰ কথা কওঁ। বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে স্বাস্থ্যৰ সম্পৰ্কত বহু কথাই কৈছে। কিন্তু ১৯৫৬ চনৰ Local Board উঠি যোৱাৰ পিচত State Dispensary বিলাকত দেখা যায় যে তাত পৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণে ঔষধ নাথাকে নাইবা ডাক্তৰ জন থকাৰ বাবে ভাল সা-সুবিধাজনক ঘৰ নাথাকে। আনকি বহুত ক্ষেত্ৰত ডাক্তৰখানাৰ ঘৰবোৰো ভঙা মেৰামতি কৰাৰো কোনো ব্যৱস্থা কৰা দেখা নাযায়। State Dispensary-ৰ building বোৰ P.W.D. পৰ্যায়লৈ আনিব লাগে। ৬৩৩ খনৰ ভিতৰত প্ৰায় তিনিশ খনৰেই ডাক্তৰ থকাৰ বাবে ভাল ঘৰৰ ব্যৱস্থা নাই। আমাৰ MBBS ডাক্তৰ সকলক আকৰ্ষন কৰিবলৈ হলে প্ৰকৃত সুযোগ সুবিধা দেখুৱাব লাগিব।

(সময়ৰ সংকেত)

গতিকে এই বিলাক কথালৈ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক দৃষ্টি দিবলৈ অনুৰোধ কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Dr. Surendra Nath Das : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি বাজেট বক্তৃতাৰ ওপৰত যি বিতৰ্ক চলি আছে তাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ লৈ মই দুআষাৰমান কথা কব খুজিছোঁ। আজি ১৯৬৭ চনত আমি নিৰ্বাচিত হৈ অহাৰে পিচৰে পৰা আজিলৈকে ৫ খন বাজেট বক্তৃতাৰ কিতাপ পঢ়ি-

বলৈ পালো। কিন্তু এই আটাইকেইখন কিতাপেই একে বুলি কব লাগিব। এই বাজেটত গৰীব জনসাধাৰণৰ কাৰণে কোনো আঁচনি দাঙি ধৰা হোৱা নাই।

বিশেষকৈ বৰপেটা মহকুমাৰ কথা কৈছো। তাত ২৫০০ বিঘা মাটি লৈছে কিন্তু কোনো কাম এগিয়ালৈ কৰা দেখা নাই। কেৱল শিক্ষিত নিবনুৱাক এই মাটিত খেতি কৰিবলৈ দিলেই নহব তাত অশিক্ষিত নিবনুৱাকো দিব লাগিব। বৰা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰদৰে Main Power লৈ চাব লাগিব। কিয়নো যিখন দেশৰ শতকৰা ৭০ ভাগ মানুহ কৃষিজীৱি তেনেকুৱা দেশত কেৱল শিক্ষিত নিবনুৱাকলৈ ব্যস্ত থাকিবলৈ নহব। এই ৭০ ভাগ মানুহৰ কাৰণেও চিন্তা কৰিব লাগিব। বৰপেটা কাৱৈমাৰীত ১০ হাজাৰ বিঘা আৰু তেজপুৰতো ভূমিহীন মানুহ পট্টন দিয়া হৈছিল বুলি শুনিছিলো। কিন্তু আজিলৈকে বৰপেটা মহকুমাত মাটিৰ কামত আৰম্ভ কৰা দেখা পোৱা নাই। এই বিলাক দেখি শুনি মোৰ সন্দেহ হয় যে এইখন গনতান্ত্ৰিক দেশ নে কোনো এজন বিশিষ্টনেতাৰ নেতৃত্বত চলি থকা দেশ। কাৰণ আমাৰ ইয়াত প্ৰত্যেক মহকুমাতে Land Advisory Board আছে। কিন্তু আজি ১৯৬৭ চনৰ পৰা আজিলৈকে বিশেষকৈ আমাৰ বৰপেটা মহকুমাত যি Land Advisoy Board আছে তাৰ পৰা কোনো সুবিধা পোৱা নাই। আনহাতে হাজাৰ হাজাৰ বিঘা অনা খেতিয়কক পোনপোটীয়া সংস্থাপন দিছে। মই এইটো দাঠি কব পাৰো যে, কাৱৈমাৰী Reserve-ত যি মাটিত পোনপটীয়া সংস্থাপন দিছে তাৰ ভিতৰত শতকৰা ৫০ জন মানুহেই অনা খেতিয়ক। এইটো যদি প্ৰমাণিত নহয় তেতিয়াহলে মই বিধান সভাৰ সদস্য পাৰে পৰা পদত্যাগ কৰিম। আমাৰ কিছুমান মানুহ আছে যি-সকলে প্ৰত্যেকজন মানুহৰ পৰা মাটি দিয়াৰ নামত ৩০ টকাৰ পৰা ১০০ টকালৈকে লৈছে। তেওঁলোকে শ্বিলংলৈ অহাৰ নামত বহুত খৰছ লয়। মন্ত্ৰীসকলে তাৰ ভাগ পাইছেনে মোৰ সন্দেহ। বোধহয় পোৱা নাই। এইটো বৰ দুখৰ কথা যে, আমাৰ যি সকল আচল খেতিয়ক, সি সকল মাটি পাবৰ যোগ্য সেই সকলক চৰকাৰে দিয়া স্বত্বেও দিয়া হোৱা নাই। আজি প্ৰায় ৬ মাহ মান আগতে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কাৱৈমাৰি Reserve-ত মাটি দিবলৈ হুকুম দিছিল। কিন্তু আজিলৈকে খেতিয়ক সকলে মাটি পোৱা নাই। আজি মণ্ডল কাননগুক টকা দিব নোৱাৰাৰ কাৰণেই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ হুকুমকোআওকান কৰা হৈছে। আজি

কিছুমান ঠাইত ৭ বছৰীয়া লবাৰ নামটো মাটি আছে। আজি যদি এই নীতিত মাটি বিতৰণ হয় তেতিয়াহলে গণতন্ত্ৰ জীয়াই থাকিব বুলি আমি কব নোৱাৰো। আমি বছৰি বছৰি বাজেট বক্তৃতাত তিনিমাহ ধৰি ইয়াত আলোচনা কৰি আমাৰ ঠাইত অভাৱ অভিযোগবোৰ উত্থাপন কৰো। কিন্তু এইবোৰলৈ বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত ভ্ৰূক্ষেপকে নকৰে।

আজি যিখন দেশত ১০ জন মন্ত্ৰীয়ে শাসন চলাব পাৰে সেই ঠাইত ২৬ জন মন্ত্ৰী লোৱা হৈছে। কিন্তু এজন মন্ত্ৰীয়ে নিজৰ কাম ঠিকমতে কৰিব পাৰিছেনে? আজি আমি নিজকে M. L. A. বুলি কবলৈ লজ্জাবোধ কৰো। আজি Secretariat-ত আমাৰ অফিচাৰ সকলে বা চকীদাৰ সকলে মন্ত্ৰী সকলক যি ব্যৱহাৰ কৰে......সেই বিলাক দেখি শুনি আমি নিজকে M. L. A. বুলি কবলৈ লজ্জাবোধ কৰো। আজি যদি এই ২৬ জন মন্ত্ৰীৰ ভিতৰত Deputy, State আৰু Cabinet Minister-এ যদি নিজ নিজ কাম পালন কৰি নাযায় তেনেহলে আমাৰ গৰীব জনসাধৰণৰ কোনো উপকাৰ নহব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি শুনি আচৰিত হব যে, আমাৰ বৰপেটা অঞ্চলত এজন কৃষি বনুৱাই দিনে মাত্ৰ ১ টকা উপাৰ্জন কৰে। ৰাতিপুৱাৰে পৰা গোটেই দিন কাম কৰি মাত্ৰ দুটকা পায় আৰু সেই টকাৰে মাত্ৰ ১ কিলোগ্ৰাম ধানহে পায়। আজি যদি চৰকাৰে "গৰীবি হতাওৰ" Slogan দিহে যায়, আৰু যদি এইবিলাক বাস্তৱত পৰিণত কৰাৰ কোনো ইংগিতেই নাথাকে তেতিয়াহলে আমি এই বাজেটক মঙ্গলকামী বাজেট বুলি কব নোৱাৰো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ডাক্তৰ হিচাবে মই স্বাস্থ্য বিভাগৰ বিষয়ে অলপ কব খুজিছো। এই স্বাস্থ্য বিভাগৰ বহুত উন্নতি হৈছে বুলি ত্ৰিপাঠী দেৱে কৈছে। এই উন্নতিৰ নমুনা মাননীয় সদস্য চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই বিতংভাৱে কৈছে। কিন্তু আমাৰ Family Planning-ৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে তাৰ পৰা কোনো ফল নাই। আমি ১৯৬৭ চনৰ পৰাই কৈ আহিছো যে আজি যিবিলাক মানুহ শিক্ষিত, Town ত বাস কৰে তেওঁলোকে Family Planning হোৱাৰ আগতে তেওঁলোকক Family Plan কৰিলে। কিন্তু আমাৰ গৰীব ভোকাতুৰ জনসাধাৰণৰ, য'ত আটাইকৈ বেচি অনুপাতত জনসংখ্যা বৃদ্ধি হয় তাতেই এই Family Planning কোনো Idea নাই।

আমাৰ জনস্বাস্থ্য বিভাগে যি বেইটা Family Planning Centre অলপতে কৰিছে তাৰ Location দেখিলে আপুনি আচৰিত হব। মই বিশেষকৈ আমাৰ Tribal সদস্য সকলক অনুৰোধ কৰিব খুজিছো যে, মই আজি ২০ বছৰীয় ডাক্তৰি অভিজ্ঞতাৰ পৰা জানিব পাৰিছো Tribal সকলৰ জনসংখ্যা খুব কম অনুপাতত বাঢ়ে। কাৰণ Tribal সকলৰ এখন গৃহস্থীত এজনী ছোৱালী বা এজন লৰাৰ বাহিৰে দ্বিতীয় জন নাথাকেই। তেওঁলোকে যে লৰা-ছোৱালীক ডাক্তৰৰ চিকিৎসা দিব লাগে সেই কথা নাজানেই। মৰিলেও দেৱতাই মাৰিলে বুলি ধৰে। এই কথাটোত মই আজি Tribal সদস্য সকলৰ লগত challange কৰিব পাৰো যে, Tribal সকলৰ বৃদ্ধিৰ হাড়েই আটাইতকৈ নিম্নতম। সেই কাৰণে এই Tribal অঞ্চল বিলাকত Family Planning Centre-ৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে সেই অঞ্চলবিলাকত মাটি বা খোৱা পানীৰ সু-ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। মই সেই কাৰণে Tribal সদস্য সকলক অনুৰোধ কৰিব খুজিছো যে, অনা-টাইবেল M L A.-ৰ এলেকাত যিবিলাক Tribal মানুহ আছে, তেওঁলোকৰ কাৰণেও তেখেতসকলে যোৰ দিব লাগে লাগে কাৰণ ১৯৬৭ চনৰ পৰা আজিলৈকে মই মোৰ সমষ্টিৰ Tribal মানুহৰ কাৰণে এক পইচাও লব পৰা নাই। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri M.A. Mussawir Choudhury: অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭১-৭২ চনৰ যিখন বাজেট দাঙি ধৰিছে তাত প্ৰায় ৪২ কোটি টকাৰ ঘাটি দেখুৱাইছে। আনহাতে ইন্দিৰা চৰকাৰে "গৰীবি হাতাও" সমাজ তান্ত্ৰিকসমাজ ব্যৱস্থাৰ শ্লোগান দিয়ে। মোৰ সাধাৰণ জ্ঞানেৰে বুজো যেতিয়া বাজেট ঘাটি দেখুওৱা হয় তেতিয়া বুজিব লাগিব দেশখনত শিল্প উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে, নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰা হৈছে, কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰগতি লাভ কৰা হৈছে; কিন্তু দেখিছো সেইখিনিও হোৱা নাই। এফালে ঘাটি বাজেট দেখুৱাইছে কিন্তু আনহাতে আজিলৈকে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই, কৃষি উন্নয়ন লাভ কৰিব পৰা উদ্যোগীকৰণ কৰাত এই চৰকাৰ সম্পুৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। তেখেতে বাজেটখনত ইন্দিৰা চৰকাৰক প্ৰশংসা কৰিছে।

সৌভাগ্যৰ কথা যে মধ্যকালিন নিৰ্ব্বাচনত কংগ্ৰেছ ৰাজনৈতিক দলে অভাৱনীয় ভাৱে জয়লাভ কৰিছে—আৰু শাসনযন্ত্ৰৰ পৰিবৰ্ত্তন আনিবৰ কাৰণে সমাজতান্ত্ৰিক সমাজৰ পৰিবৰ্ত্তন অনাত সক্ষম হৈছে।

মই কওঁ এই বিষয়ত কংগ্ৰেছ ব্যৰ্থ হৈছে। অন্য হাতেদি অৰ্থনৈতিক দুৰাৱস্থালৈ কেনেকৈ ঠেলি দিছে তাৰ উদাহৰণ ইয়াত দাঙি ধৰিব খুজিছো। যোৱা তিনি বছৰত কি দৰে অধিক কৰ ধাৰ্য্য কৰি গৰীৱ কৃষক শ্ৰেণীক মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীক কি দৰে শোষণ কৰিছে তাৰ উদাহৰণ দিওঁ।

এই তিনি বছৰত কেৱল কৰৰ বাবত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৰাজহ আদায় কৰিছে ২৫১০ কোটিৰ পৰা ৩১৩৭ কোটি টকা। যোৱা বছৰতেই ৬ কোটিতকৈ বেছি টকা আদায় কৰিছে। দ্বিতীয়তে আবকাৰী বিভাগে শুল্কৰ বাবত আদায় কৰিছে ১৩৪৪ কোটিৰ পৰা ১৬৮৯ কোটি টকা। তৃতীয়তে মাদক দ্ৰব্য আদিত শুল্ক আদায় কৰিছে ৯৬ কোটিৰ পৰা ১২৫ কোটি। কেৱল ধপাতৰ ওপৰত শুল্ক আদায় কৰিছে ১৮৩ কোটিৰ পৰা ২১৪ কোটি টকা। চাহৰ ওপৰ আদায় কৰিছে ৩৫০ কোটিৰ পৰা ৩৭৫ কোটি টকা।

এই বিত্তীয় বছৰত নিত্য প্ৰয়োজনীয় বস্তু গৰীবৰ কাৰণে হওক বা ধনীৰ কাৰণে হওঁক চেনী, ধপাত, কাপোৰৰ ওপৰত ৪০০ কোটি টকা কৰ ধাৰ্য্য কৰিছে। তেনে অৱস্থাত 'গৰীবি হাতাও' slogan দি ভাৰতৰ পৰা গৰীব আতৰাই ভাৰতবৰ্ষ তথা অসম ৰাজ্যক সমৃদ্ধিশালী ৰাজ্যত পৰিণত কৰাৰ কথা হৈছে। এইটো একেবাৰে মিছা কথা।

Mr. Speaker : মিছা বুলি কৰ নালাগে।

Shri M.A Mussawir Choudhury : এইটো মই উঠাই লৈছোঁ। এই বিলাক অসত্য।

মই কব বিচাৰিছো আমাৰ দেশৰ যিটো চাহ আৰু ধপাতৰ পৰা ৩৫০ কোটি আৰু ২১০ কোটি টকা ইন্দিৰা চৰকাৰে আদায় কৰিছে তাত অসমৰ অংশ কিমান? তেওঁলোকে যিটো শুল্ক কৰ আদায় কৰিছে তাত আমাৰ বাজেটৰ সিদ্ধান্তৰ কাৰণে বাট চাই থকা নাই। ইন্দিৰা চৰকাৰে আমাৰ দেশৰ গৰীৱ শ্ৰমিক সকলক লুটপাত কৰিছে। গতিকে ইন্দিৰাৰ "গৰীবি হাতাওৰ নামত গৰীবি বঢ়াও"। তেওঁলোকে গৰীবক লুটপাত কৰিবলৈকে কৰ ধাৰ্য্য কৰিবলৈ আৰু বেলেগ স্থান ৰখা নাই। গতিকে এই খন এখন চিৰাচৰিত বাজেট। কেচুৱাক পুতলা দিয়াৰ নিচিনা ঘাটি বাজেট।

মই কব বিচাৰিছো যে ১৯৭১-৭২ চনত ৰাজ্য চৰকাৰে উন্নয়ন মূলক কামত কিমান টকা দিছে সেই কথা কোৱা নাই। যোৱা তিনিবছৰে চাহ ধপাত আদিত যিটো কৰ আদায় কৰি লৈ গৈছে তাত অসমৰ অংশ

কিমান আৰু অসমে কিমান আনিব পাৰিছে?

সেই অংশ যদি আনিব পাৰিলেঁাহেঁতেন তেন্তে কৃষিৰ আমোল পৰিবৰ্ত্তন ঘটাব পাৰিলেঁাহেঁতেন, বান নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰিলেঁাহেতেন আৰু অসমকো উদ্যোগীকৰণ শিল্পায়ন আদি কৰিব পাৰিলেঁাহেঁতেন। কিন্তু তাৰ আজি বহুতো শিক্ষিত ডাক্তৰ ইঞ্জিনিয়াৰ আদি নিবনুৱা হৈ বহি আছে বাজেট ভাষণত কৈছে যে সম্পদ বৃদ্ধি কৰিবলৈ সকল প্ৰচুৰ বাবে পাৰ্য্যমাণে সকলো ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

আমাৰ Department বিলাকত ৩/৪ জন Secretary আছে অথচ একো কাম নাই আড্ডা মাৰি থাকে। অফিছাৰ সকলৰ সংখ্যা কমাব পাৰিলে বছৰি ৮০ লাখ টকা ৰাহি হলহেঁতেন আৰু সেই টকাৰে ৫০০ ডেকাক কৰ্মসংস্থান দিব পাৰিলোহেঁতেন।

এতিয়া ১৮ জন মন্ত্ৰীৰ ঠাইত ২৬ জনক লৈ বছৰি ৪০ লাখ টকা খৰ কৰি অসমত সদায় ঘাটি বাজেট তৈয়াৰ কৰে। এইখিনি টকাৰে আমি ৫০০চ পৰিয়ালৰ ভাত কাপোৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলেঁাহেঁতেন।

Shri Pushpadhar Chaliha: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭১-৭২ চনৰ কাৰণে বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি খন বাজেট উত্থাপন কৰিছে তাৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। কাৰণ যদি আমাৰ দেশখন এখন দুখীয়া দেশ য'ত ৪৪ কোটি টকাৰ ঘাটি আৰু তেনে অৱস্থাটো দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থালৈ চাই নতুন কৰ কাটল বঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা নকৰি আমাৰ গৰীব জনসাধাৰণৰ প্ৰতি বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি সহানুভূতি দেখুৱাইছে তাৰ বাবে ধন্যবাদ দিছোঁ।

Shri Giasuddin Ahmed মই এইখিনিতে এটা কথা জনাব খুজিছোঁ যে বাজেটত ৪৪ কোটি টকাৰ ঘাটিৰ ওপৰিও ৪৬ কোটি টকাৰ Audit objection আছে।

Shri Pushpadhar Chaliha: এই সংক্ৰান্তত আমাৰ এই বাজেটত দেশৰ যি অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতিৰ ছবি ফুটি উঠিছে তালৈ চিন্তা কৰি মই কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ সুযোগ লৈছোঁ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতি উন্নত কৰিবলৈ ৩য় পৰিকল্পনাৰ শিল্প, বাণিজ্য আৰু প্ৰগতিৰ ক্ষেত্ৰত আমি বিশেষ আগবাঢ়িব নোৱাৰিলো। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনা যদি আমাৰ চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত কোনো

সু-পৰিকল্পনা কৰিব নোৱাৰে – বিশেষকৈ বৃহৎ শিল্পৰ বাহিৰেও গাঁৱে-ভূঞে যদি সৰু-সৰা শিল্প উদ্যোগ নকৰে তেনেহলে, প্ৰবল বেগে বাঢ়ি অহা নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰা টান হব। কাৰণ মই ভাবো—গাঁৱে ভূঞে সৰু-সৰা কুটিৰ শিল্প গঢ়ি তোলাটোৱেই একমাত্ৰ উপায়। আমাৰ কুটিৰ শিল্পৰ বিভাগ আছে আৰু তাৰ কাৰণে বিষয়াও আছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ পৰা জনসাধাৰণে একো উপকাৰ পোৱা নাই আৰু কিদৰে কৰিলে এই ক্ষেত্ৰত উন্নতি কৰি জন-সাধাৰনৰ কল্যাণ সাধন কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰা নাই। কেৱল মাত্ৰ এই বিভাগটো পুহি থকাহে হৈছে। মোৰ বোধেৰে জাপানৰ নিচিনাকৈ আমাৰ ঘৰে ঘৰে কুটিৰ শিল্প প্ৰতিস্থান গঢ়ি তুলিবলৈ চিন্তা কৰে যেন।

প্ৰবল বেগে বাঢ়ি অহা নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে মাননীয় সদস্য সকলে বহুতো পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। মই সেই বিষয়ে সময়ৰ অভাৱৰ কাৰণে নকও। কিন্তু শিক্ষা বিভাগৰ সম্পৰ্কে অলপ আলোচনা কৰিব খুজিছো। এই বিভাগত ১৯৪৮ চনত এই বিভাগৰ অধিনত মুঠ ব্যয় হৈছিল ৯৯ লাখ টকা। শিক্ষা প্ৰসাৰৰ কাৰণে চৰকাৰে এই বছৰত ৩৩ কোটি টকা ধৰিছে। ইমান টকা ধৰা এই বিভাটোৰ প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থাত থকা কেইটামান মানুহৰ কথা মই কব খুজিছো আমাৰ যি বিলাক হাইস্কুল আছে তাৰে কিছুমান Deficit আৰু কিছুমানে 'এধক গ্ৰান্ট' পাইছে। এই গ্ৰান্টৰ বেলা এটা ভয়ঙ্কৰ বৈষম্যৰ কাৰণে দেশ জুৰি আলোড়ণৰ সৃষ্টি হৈছে। এই বৈষম্যটোৰ দ্বাৰাই আমাৰ নৈতিক অন্যায় কৰা হৈছে। কিছুমান স্কুলে ২ বছৰ ধৰি পাব লগীয়া Deficit গ্ৰান্ট পোৱা নাই। এনে অৱস্থাত এই বৈষম্য চৰকাৰে দূৰ কৰি শিক্ষা প্ৰসাৰৰ যথাযথ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পাচত L P. School-ৰ সংখ্যা আগৰ ৭,৫০০/-ৰ ঠাইত এতিয়া ১০ হেজাৰবো অধিক হৈছে। কিন্তু এই স্কুলবিলাকৰ অৱস্থা কি? স্কুলৰ ঘৰ তুৱাৰ নাই—তাৰ আহিলা পাতি আৰু বহাৰ যতন নাই; ফলত স্কুল বিলাকৰ এহাতে শিক্ষাৰ মানদণ্ড কমিছে আৰু অন্যহাতে সাজ-সৰঞ্জাম আনি যোগান ধৰিব নোৱাৰাটো নৈতিক অন্যায় হৈছে বুলি মই ভাবো। তুখৰ কথা স্কুল পৰিদৰ্শক সকলে তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শন কালত এই বিলাকলৈ দৃষ্টি নিদিয়ে।

মোৰ পূৰ্ব্বৰ্ত্তী বক্তা সকলৰ ভাষণত বহুতো কথা কোৱা হৈছে। আমাৰ বনজ আৰু খনিজ সম্পদ থকা সত্বেও সেই সম্পদ বিলাকৰ পৰা পাবলগীয়া

ৰাজহ আমি পোৱা নাই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ গৈছে। আজি আমাৰ ৰাজ্যৰ বুকুত তেল যাক পনীয়া সোণ বোলা হয় তাৰ উদঘাটন হৈছে। তাৰ বাবে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰাৰ ফলত ৰাইজৰ ভূমিহীন অৱস্থা হৈছে। আৰু সেই মানুহ বিলাক উঠাই দিবলগীয়া হৈছে। কিন্তু ইয়াৰ বিনিময়ত অসম চৰকাৰ বা অসমৰ ৰাইজে একো পোৱা নাই। এহাতে উদ্যোগ স্থাপন হৈছে হয় কিন্তু তাৰ ফলত আনহাতে ৰাইজৰ লাওলোৱা অৱস্থা হৈছে আৰু আমাৰ ৰাজ্যই যি পৰিমানৰ শুল্ক আদি পাব লাগিছিল সেই পৰিমাণে পোৱা নাই। গতিকে এই বিষয়ত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা নাৰ্য্য দাবী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কৰে তাৰ কাৰণে মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পাচত ৰাজ্যখনৰ হস্পিটাল বিলাকৰ সম্পৰ্কত কব খুজিছোঁ যে নামত হস্পিটেল আছে কিন্তু তাত ঔষধ আদি নাই। হস্পিটেল বিলাকৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়। আজি শিবসাগৰ নগৰত যিটো হস্পিটাল আছে তাত গোটেই মহকুমাৰ মানুহৰ কাৰণে যিদৰে ঔষধ পাতি আৰু চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা থাকিব লাগিছিল সেই নাই। ইয়াৰ ঘৰটো গোহালী ঘৰৰ দৰে অৱস্থা হৈছে। আৰু এইটো এটা যাদুঘৰৰ নিচিনা অৱস্থা হৈছে। তাৰ পাচত ইয়াৰ যিটো কছাৰি ঘৰ সেই ঘৰৰ অৱস্থাও গোহালী ঘৰৰ অৱস্থা হৈছে। এইটোকো উন্নতি কৰা দৰকাৰ। এই সকলো বিলাকলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে আজি আমি যন্ত্ৰ চালিত বস্তুৰ দৰে চলি আছো। যদি এইদৰেই চলি যোৱা যায় তেতিয়াহলে ৰাইজৰ প্ৰতিনিধি হৈ সদনৰ সদস্য হোৱা বা Minister হোৱা বা চৰকাৰী যন্ত্ৰ পৰিচালনা কৰাৰ কোনো কাম নাই। আমি জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ কাৰণে কাম কৰিব পৰা নাই। এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পাচত বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ভাষণত পাইছো যে গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ পানী যোগানৰ কাৰণে কেইখনমান ঠাইৰ কথা কৈছে। কিন্তু শিৱসাগৰৰ ডিখৌমুখ ভবলুা পানী যোগান আঁচনিখন যোৱা ৩১ মাৰ্চ তই সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ কথা আছিল। কিন্তু বাজেটত তাৰ কোনো উল্লেখ নাই। আশা কৰো এই আঁচনিলৈ চৰকাৰে দৃষ্টি দিব।

তাৰ পাচত শিৱসাগৰ মহকুমাটো ইয়াৰ ৬ লাখ ৰাইজে জিলা পৰ্য্যায়লৈ উন্নতি কৰিবলৈ দাবী কৰি আহিছে। আৰু এই মৰ্মে ৺বিমলা প্ৰসাদ চলিহা

মুখ্যমন্ত্ৰী হৈ থাকোতেই যিটো বিবেচনা কৰা হ'ব বুলি কৈছিল—আশা কৰো বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই বিষয়ে চিন্তা কৰি সোনকালে এটা সিদ্ধান্ত লব।

তাৰ পিচত শিৱসাগৰত ভূমি বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত শিৱসাগৰত মাটি বিতৰণ কৰিলে, ৰাতি চোৰাংকৈ মাটি বিতৰণৰ কাম চলিল। ইয়াতো Land Advisory Board-এ গম নাপালে। ইয়াৰ পাচতহে চক্ৰান্ত কৰি মাটি বিতৰণ কৰা কথা ধৰা পৰিল। কিন্তু অফিচাৰজনক একো শাস্তি নিদিলে বৰঞ্চ Sub-Deputy Register লৈ প্ৰমোচনহে পালে। ইয়াৰ পাচতো ৰূপহী গাওঁত মাটি বিতৰণ কৰিছে। এইটো দুৰ্নীতি হৈছে। আমি M.L.A. বিলাকে যদি দুৰ্নীতিৰ বিৰোধীতা নকৰো, নাইবা হস্তক্ষেপ নকৰো কেৱল আমাৰ শুৱলা বক্তৃতাৰে কাম নহব। শেষ সময়ত বক্তৃতা আৰম্ভ কৰা বাবে মোৰ কবলগীয়াখিনিও সম্পূৰ্ণকৈ কব নোৱাৰিলো। পিচত সময় সুবিধা পালে কম বুলি আশা কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 A.M. on Thursday the 8th April 1971

Shillong
The 7th April '71

U. Tahsilder,
Secretary,
Legislative Assembly,
Assam